

slag til ændringer i loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, hvorved:

- 1) grundstigningsskylden helt bortfalder efter 13. almindelige vurdering og
- 2) stigning i grundstigningsskylden som følge af årsomvurderingerne pr. 1. september 1963 og 1964 undgås.

Af den i bemærkningerne til forslaget indeholdte motivering for dette anføres:

„Grundstigningsskyldens angivne hovedformål er at inddrage de såkaldte samfundsskabte værdier. Det er imidlertid ikke muligt at definere begrebet „samfundsskabt“, og f. eks. er den værdistigning, som skyldes forringelse i pengeværdien, genstand for beskatning gennem grundværdistigning, uden at en sådan stigning er fremkaldt af offentlige foranstaltninger af positiv karakter.

Men hertil kommer, at vurderingen ikke mindst i de udbyggede kvarterer i byerne er behæftet med meget stor usikkerhed. Dette er da også anerkendt af myndighederne.

.....
Men generelt kan det siges, at det er umuligt med blot nogenlunde sikkerhed for vurderingsmyndighederne at fastsætte grundlaget for den afgiftspligtige grundstigning, idet grundstigningsskylden pålignes af forskellen mellem 2 meget usikre vurderinger, nemlig den aktuelle grundværdi minus grundværdien i 1950. Det er forholdet mellem disse vurderinger, som er afgørende for, hvilken grundstigningsskyld der pålignes den enkelte ejendom, og hver af disse vurderinger kan være påvirket af rene tilfældigheder.

.....
Lovens ovenfor anførte hovedformål: at det er sælgeren af grunde, som skal bære værdistigningen i form af en afgift til det offentlige, er det i øvrigt trods mange forsøg ikke lykkedes lovgivningsmagten at få udformet tilfredsstillende. Det er og har været køberen, der i alt væsentligt har måttet overtage byrden ved grundstigningsskylden, idet parterne først har fastsat købesummen og derefter vedtaget, at køberen skulle bære grundstigningsskylden.

.....
Det andet angivne formål for grundstigningslovgivningen er at fremme den mest hensigtsmæssige anvendelse af jorden ved f. eks. at belægge jorden i byperiferierne, der anvendes til gartnerjord, med en afgift, der tvinger ejerne til at afhænde jorden f. eks. til boligbyggeri. Hvilke indvendinger man i øvrigt kan have mod hele det ræsonnement, som ligger bag denne tanke, må det i hvert fald siges, at noget sådant ikke kan praktiseres i vore dage, hvor jorden er belagt med bindende bestemmelser om dens anvendelse til boliger, industri og andre formål, med fredningsbestemmelser etc. etc.